

Sonsuzluğun Tacı

– HayaLCe · 03 Şubat 2012

yıkılmış kentler, yok olmuş uygarlıklarunutulmuş dillerin uzaya savrulan şarkıları
erilmez sırrına, sanki hiç geçmemişler dünyadan
saraylar kalır, krallar kalır ve ölümler hep
birer zafer taşı olup tarihin tacına işlenen

ilk suyu akıtan, ilk ekini biçen
insandın sen, yaşamın sofrasını bölüşen
oyşa kinleri yazdın yazıtlara, kazıdın mermerlere
soy soy, boy boy ayrılıp savuştun ötelere
ilk öldüren, ilk sömüren, ilk zulmeden!

duyulur ay tozlarında boğulmuş gecede
uğultusu yitik çağların, göçmüş insanların
bağrına dayayıp başını eğer dinlersen
yılları un ufak etmiş görmekli dağların
ölümlü insan, yine de ölümü başkasında sınarsın

işte sonsuzluğun tacı, herşeyi örtbas eden dağa
ve küçücük çiçeklerin büyümesi usuldan,
kayadiplerinde
sevgi dolu göğüslere takılmak için, güneşe açılmak
için
onları umudunla sula, sevincinle aşıla
kurut yüreğini sarmalayan canavar otlarını
ölümlü insan, ölümü kullanma; yaşamı teslim
alamazsın!!1